

Lëtzebuerger Gemengepolitik wéi Spargelen

Dem Claude Mangen seng dezent Inszenéierung vum Jay Schiltz sengem intelligenten a lëschtigen Text

VUM RONNY STEINMETZ

Zing Joer nom grouse Succès vun „E Wäibierg an Alaska“ huet de Jay Schiltz dem Monique Melsen an dem Marcel Heintz d'Suite „Wéi wäit nach bis Alaska“ geschriwwen, déi e Mëttwoch Première am Kulturhaus Nidderaanwen hat. Gëtt dat och sou een Erfolleg? D'Chancë stinn op alle Fall méi wéi gutt!

De Marcel Heintz an d'Monique Melsen hunn eng éischt méi opreegend Phase vun hirer Pensioun, an där si eng Rees an Alaska gemaach, an deieren Aston Martin kaaft (a bäigedréint) a sech en Haus an der Provence gelescht a rëm verkaf hunn, hannert sech. Mëttlerweil si si lo awer rëm an hirer Heemecht zu Äischelbréck an engem méi gemittlechen Tratt ukomm, dee gréisstendeels just nach draus besteet ze kucken, ob ee Bekannten op deenen hënneschte Säite vum „Luxemburger Wort“ ass an domat rëm e Begriefnes an d'Haus steet.

De Marcel ass domat vollkommen zefridden, mee d'Monique fänkt un, onroueg ze ginn a rëm Pläng fir eng Rees ze maachen, wouvun de Marcel alles anescht wéi begeeschtert ass.

Schlussendlech ass hien et awer, deen hiert Liewen op d'Kopp stellt, well hie sech un engem Owend mat vill Alkohol vu sengem Frënd Emil breetschloe léisst, fir bei de Gemengewahle matzemaachen, well den Emil soss seng Lëscht net voll kritt hätt. Wat hu Lëtzebuerger Gemengepolitik a Spargele mateneen ze doen. A priori näischt, mee fir de Marcel besteet awer eng frappant Analogie: Sou wéi hie senger Fra iwwer Joerzénge net gesot huet, dass hie Spargelen net ausstoe kann a se trotzdeem ouni ze mucke giess huet, nëmme fir seng Rou ze hunn, huet hien och dem Emil net gesot, dass hie sech net fir Politik interesséiert an einfach matgespillt, nëmme fir endlech kënnen heem ze goen.

Nodeems dem Monique seng éischt Roserei iwwert dem Marcel seng oniwweperluechten Aktioun verflunn ass, gesäit hatt doran awer eng Chance, fir sech ze verwierklechen a fänkt un, en erbattere Wahlkampf ze féieren.

Mee wat ass iwwerhaapt dem Marcel säi politescht Uleies, wéi eng Chancen huet hien, fir e Mandat ze kréien, a geléngt et him mol eng Kéier, seng eege Wënsch a Virstellungen auszedrécken an duerchzesetzen oder mécht hie weiderhinn alles, wéi seng Fra et gären hätt?

Loosst Iech iwwerraschen a rechent domat wéinst dem Jay Schiltz sengem intelligenten a lëschtigen Text voller Stacklëtzebuenger Ausdréck, wéinst dem Marcel Heintz an dem Monique Melsen hirer variabler, reng nuancéierter an trotz extremer Professionalitéit natierlech wirkender Duerstellung, ënnerstëtzt vum Claude Mangen senger dezenter Inszenéierung, méi wéi ee Laach-ufall an (vläicht mol ofgesinn vum Marcel senger konsequenter Entscheidung zum Schluss) e wierklech typescht a präzist Spigelbild vun der Lëtzebuenger Gemengepolitik ze kréien.

De Public bei der Première de leschte Mëttwoch am Kultur- haus vun Nidderaanwen war op alle Fall zu Recht fäerm amu- séiert a begeeschtert an huet dat och däitlech zum Ausdrock bruecht.

Déi den 11., 15., a 16. um 20 Auer an den 12. Oktober um 17 Auer ugesate Virstellunge si schonns ausverkaf, mee fir déi zousätzlech „Apéritif“-Vir- stellung de Sonndeg, den 12. Oktober, um 10.30 Auer sinn nach Kaarten ze kréien. Reservéierung per Telefon 47 08 95-1 oder um Internetsite.

www.luxembourg-ticket.lu.

Luxemburger Wort vom Freitag, 10. Oktober 2014, Seite 21